

Názor stížnosti, že žal. úřad měl se st-lem předem o významu slova »prozatím« jednati, je mylný. Nešloť v daném případě o žádnou mezi stranami spornou otázku skutkovou, nýbrž o výklad určitého významu slova, použitého v dohodě. Zda žal. úřad vykládá si snad slovo to nesprávně, porušil dohodu, to v daném případě je posouzením právním, takže neslyšení st-le žádnou vadu založiti nemohlo..

Č. 6809.

O b e c n í d á v k a z n á j e m n é h o : * Podle vzorných pravidel o dávce z nájemného (vl. nař. č. 143/1922) jest obec oprávněna dávku z nájemného požadovati přímo od majitele domu bez ohledu na to, zda ji od nájemníků vybral čili nic.

(Nález ze dne 18. října 1927 č. 21.253.)

V ě c : Zemské hlavní město Brno (vrch. mag. rada Čeněk Spiruta) proti moravskému zemskému výboru o obecní dávku z nájemného.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : Bohuslav A., spolumajitel několika domů v Brně, domáhal se u obecní rady zem. hl. m. Brna, aby byl zproštěn odpovědnosti za vybírání obecní dávky z nájemného za léta 1923 a 1924 od svých nájemníků a aby úřad dávku sám od nich vybral. Žádost byla městskou radou a v cestě instanční měst. zastupitelstvem v Brně usnesením ze 17. července 1925 zamítnuta s poukazem na § 4 pravidel o vybírání dávky. Dalšímu odvolání poplatníka vytýkajícimu, že povinnost majitele domu jest obmezena na to, aby dávku od nájemníků včas vybral a vybrané částky řádně obci odvedl, žal. úřad nař. rozhodnutím vyhověl a zrušil usnesení měst. zastupitelstva, poněvadž jde v daném případě nesporně o dávku veřejno-právní, při níž vymáhání postupem soukromoprávním jest naprosto vyloučeno, a jež podle výběrčích pravidel může vymáhána býti obecním starostou způsobem předepsaným pro vymáhání daní přímých, a to samozřejmě jen na osobách, dávkou povinných, a tedy nikoliv na majiteli domů, který jest pouze prostředníkem při vybírání dávky, ale nikoliv platitelem.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Předmětem sporu jest, zdali možno podle pravidel o vybírání obecní dávky z nájemného v Brně z 9. října 1923, platných na léta 1923/1924, tuto dávku požadovati od majitele domu, i když nájemník ji majiteli domu neodvedl, či zda může se obec držeti jen nájemníka samotného. Žal. úřad postavil se na stanovisko, že dávkou povinným jest jediné nájemce, a proto že dávka může býti v tomto případě jen od něho požadována a na něm vymáhána, kdežto stížnost zastává názor, že ručí majitel domu za dávku jako platitel. Nss dal stížnosti za pravdu.

Jest pravda, že podle §u 2 uvedených pravidel jest povinen dávku platiti nájemce, resp. osoba užívající bytu bezplatně. Stíhá tedy dávková povinnost držitele bytu, neboť právě náklad jevíci se v užívání určitého bytu jest předmětem dávky z nájemného. Avšak § 4 stanoví, že majitel domu jest povinen od nájemníků resp. od těch, jimž ponechal míst-

nosti k bezplatnému užívání, dávku vybrati a odvésti měst. hlav. pokladně nejdéle do 14 dnů, počítajíc ode dne, kdy jest nájemné splatné. Jde-li o dodatky za dobu prošlou do doručení plat. rozkazu (§ 7), jest dávku vybrati a odvésti nejdéle do 30 dnů po doručení rozkazu. Majitel (trvalý uživatel domu) ručí za správné zaplacení a odvedení dávky. Tímto ustanovením jest vysloveno, že majitele (trvalého uživatele) domu stíhá ručení za to, že nájemce ve lhůtách, ve kterých majitel domu má dávku vybrati, dávku skutečně odvede; nenastává tedy ručení vlastníka domu proti obci, jak poplatník v řízení namítal, jen ohledně těch částek, které majitel domu skutečně od svých nájemců vybral, nýbrž pravidla stanoví všeobecně vedle dávkové povinnosti držitele bytu, upravené v § 2, ještě samostatnou platební povinnost majitele domu ukládající mu, aby splatné dávky ve zmíněných lhůtách obci odváděl. Nebyla-li mu dávka skutečně nájemcem zapravena, jest pak jeho věcí, aby si po případě na nájemci náhradu vymohl.

Tomuto výkladu odpovídá ustanovení §u 7, že se platební rozkaz vydává majiteli (trvalému uživateli) domu, a ustanovení § 8, že majitel domu může z platebního rozkazu se odvolati, což by nemělo významu, kdyby plat. rozkaz neměl míti proti němu žádného účinku. Že povinnost k placení dávky z důvodu ručení stíhá bezprostředně a neobmezeně majitele domu, jest patrné i z ustanovení §u 12, že majitel domu jest povinen z částek dávky, která nebyla včas zapravena, platiti po případě 6% úroky z prodlení.

Správnosti tohoto výkladu nasvědčuje dále ustanovení §u 5, že k žádosti majitele (trvalého uživatele) domu se dávka poměrnou částkou odepíše, byla-li daň činžovní odepsána pro nedobytnost činže, a ustanovení §u 9, že se z rozhodnutí úřadu o žádosti za odpis dávky může odvolati pouze majitel (trvalý uživatel) domu, neboť by nebylo důvodu dáti právo, žádati za odpis dávky, majiteli domu, kdyby k placení dávky nebyl původně povinen přes to, že mu nájemcem stejně jak nájemné nebyla odvedena.

Z uvedených ustanovení pravidel plyne tedy, že dávka může být podle §u 13 pravidel vymáhána od majitele (trvalého uživatele) domu, když neodvede dávku ve lhůtě stanovené v §u 4, a to bez ohledu na to, zdali mu nájemce dávku skutečně zaplatil čili nic.

Ježto nař. rozhodnutí vychází z opačného právního náhledu, bylo je zrušiti podle §u 7 zák. o ss.

Č. 6810.

Pozemková reforma: K praxi schvalování dohod o rozdělení svěřenství stpů-em.

(Nález ze dne 18. října 1927 č. 21.274.)

P r e j u d i k a t u r a : Boh. 6549/27 adm.

V ě c : Ludvík, Alexandr, Michal a Josef K. a Simon R. proti státnímu pozemkovému úřadu stran svolení k dohodě o rozdělení svěřenství.

V ý r o k : Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y : Výměrem ze 17. května 1926 odepřel stpů udělení svolení dle § 7 zák. č. 215/19 a §u 13 zák. č. 179/24 k dohodě o zrušení svěřenství Ludvíka K. ve S.